

går vedkommende, at der videregives oplysninger om den pågældendes identitet.

Ifølge lovforslaget gælder det dog, at hvis en person har opnået navne- og adressebeskyttelse efter § 28 i lov om Det centrale Personregister, så vil pengeinstituttet ikke være berettiget til at videregive oplysninger om den pågældende kunde. Hermed sikres det, jf. § 117, stk. 3, at der ikke ved en fejloverførsel kan opnås adgang til en persons navn og adresse, som man ikke vil kunne opnå ved henvendelse til Folkeregisteret, jf. § 42 i lov om Det Centrale Personregister. En person kan således ikke i chikanøst øjemed overføre penge til en anden persons konto med henblik på at opnå udlevering af oplysninger om den pågældendes adresse, som den pågældende ikke ville kunne få gennem en henvendelse til Folkeregisteret, jf. § 42 i lov om Det Centrale Personregister.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at pengeinstituttet er forpligtiget til at rette henvendelse til Det Centrale Personregister, inden det udleverer oplysninger om en kunde, med henblik på at konstatere om den pågældende er omfattet af navne- og adressebeskyttelse. Det er ikke tilstrækkeligt, at pengeinstituttet i sin varslingsskrivelse efter det foreslåede stk. 2 anmoder kunden om at oplyse, om den pågældende har opnået navne- og adressebeskyttelse.

Lovforslaget er en undtagelse til hovedreglen i § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, hvorefter finansielle virksomheder ikke uberettiget kan videregive eller udnytte fortrolige oplysninger om sine kunder.

Lovforslaget til § 117 a har til formål at gøre det lettere at rette fejloverførsler af penge ved at give pengeinstitutter mulighed for at videregive oplysninger om identiteten på en kunde, hvis det er nødvendigt, fordi den, der er overført penge til, eller fordi kunden, der har anvendt et betalingsmiddel, er blevet beriget i forbindelse med en fejloverførsel. Forslaget hviler på en forudsætning om, at videregivelse kun kan finde sted, hvis den er nødvendig for, at den til hvem oplysningerne videregives kan forfølge en berettiget interesse. Hvis pengeinstituttet har viden om, at den, der skal modtage oplysningerne, vil anvende dem til et andet formål end til at korrigere fejloverførsler, for eksempel chikane, vil det ikke være berettiget at udlevere oplysninger efter bestemmelsen.

De foreslåede regler tager stilling til, hvorvidt et pengeinstitut kan videregive oplysninger om den, som er blevet beriget. Reglerne tager derimod ikke stilling til, hvorvidt den, som hævder at have overført penge til en forkert konto, eller den, der har fået overført for lidt ved en dankorttransaktion, har et berettiget krav.

Det følger af de almindelige regler om bevisbyrde, at det er den, der ved en fejl har overført pengene, eller forretningen, som har modtaget for få penge, der har bevisbyrden for, at kravet er berettiget. Det vil således ikke være den kunde, som kravet rettes mod måske længe efter købet, der skal kunne dokumentere, at vedkommende har betalt den korrekte pris i forretningen eller har fået et forkert beløb udbetalt.

Pengeinstituttet bliver ikke med forslaget forpligtet til at videregive oplysninger om sine kunder i de tilfælde, der er omfattet af forslaget, men hvis instituttet vælger at videregive oplysninger om en kundes identitet, skal det først foretage den tidligere omtalte varslings af kunden. Varslingen har til formål at give kunden mulighed for frivilligt at tilbageføre det beløb, som hævdes at være fejlagtigt overført for at undgå, at pengeinstituttet videregiver oplysninger om kundens identitet. Pengeinstituttet skal derfor i sin varsels-henvendelse oplyse om baggrunden for, at instituttet overvejer at videregive kundens identitet samt hvem, der vil modtage oplysning om kundens identitet. Videregivelse af navnet på den, der vil modtage oplysning om kundens identitet, er i sig selv en berettiget videregivelse jf. § 117, stk. 1.

Varselsskrivelsen bør give kunden en rimelig frist til at reagere og eventuelt tilbageføre det omtvistede beløb. 14 dage bør som udgangspunkt anses for at være en rimelig frist.

Den videregivelse af personhenførbare oplysninger, som den foreslåede bestemmelse åbner mulighed for, vurderes at kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven og persondatadirektivet. Ifølge persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, kan der ske behandling af oplysninger, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger denne interesse. Videregivelse af navn og adresse i forbindelse med fejloverførsler er nødvendig for, at den person, der har lidt et tab i forbindelse med en fejloverførsel, kan forfølge sit krav over for den person, som måske er blevet beriget. Hensynet til at kunne oplyse identiteten på finansielle virksomheders kunder findes i dette tilfælde at være en berettiget interesse, som overstiger hensynet til at hemmeligholde navnet på den kunde, som muligvis er blevet beriget. Det bemærkes i den forbindelse, at udlevering af navn og adresse altid skal ske ved en forudgående varslings af kontohaver, som hermed får mulighed for frivilligt at tilbageføre det beløb, som den pågældende er blevet beriget med. Der er endvidere ikke mulighed for vide-